

‘Ο Κορφήτιος δλος νάξι λόγο ‘στους Κορφήτιος βγάξει.

‘Ηλθε λοιπόν ο Κόντες σὰς ὁ κεχαριτωμένος...
καλῶς σὲ ‘βρήκα, Κέρκυρα, θ’ ἀρχίσω λὰ μινόρε...
ποῖς πίστευε, Κορφήτιος μου, γὰρ πὰρ παρητημένος
καὶ νὰ μὲ στραπατσάρουνε μὲ σκινδιὰς τόντρε :

‘Εκεὶ ποῦ πρῶθυπούργεκα καὶ ξένοκατος ξανάσενε
ὡσαν παλούκιζα βγήκανε κὶ ὁ Πύργος κὶ ἡ Μπαρμπάσενε,
κὶ ἀδιάκοπο πουμπουπονιτὸ
κὶ ἀδιάκοπη καμπάνα
κὶ ὄγλοθὸ κὶ ἀλαλητὸ
μὲ χάλασαν τὸ πιάνα.

Καλῶς σὲ ‘βρήκα, Κέρκυρα, πῆρα καὶ τὸν Λεβιθὸ,
μὰ διόλου δὲν μ’ ὠφέλεσε κὶ ἐκείνου τὸ σανιδι,
καὶ πρὶν τῆς ὥρας χάρηκα, καὶ μέσα ‘στὸ χαιμὸ μου
δεκαήμερου; Ὑπουργοῦς ἐπῆρα ‘στὸ λαμὸ μου.

‘Επὸ κάκου μὲ ‘κουβάλησαν νταχδες ἕναν κὶ ἕνα
κὶ ἔλο πρῶτοπαλληκαζα μ’ ἀρπικιο μπουρὶ,
τοῦ κάκου ‘στὸ μπυλλῶνι μου μ’ ἐβγάλενε κὶ ἐμένα
νὰ πῶ κὶ ἐγὼ γὰρ τοὺς θεσμοῦς καθὸς τὸν Θεοδωρῆ.

Κλαῖω τὸν Στεφανόπουλο, τὸν πόνο τοῦ Λομβάρδου,
κὶ ἀλλομένο καὶ τρὶς ἀλλοί...
γὰρ μὰς ἐσῆκωσαν πολλοὶ
καὶ στέκες τοῦ μπυλλῶδου.

‘Εγὼ θέλω σπιανάδες,
ἡσυχία, πρασιανάδες,
γόνδολες καὶ σπιανάδες.

Δὲν μ’ ἀρέσουν τὰ σκινδιὰ, καὶ σὰς λέγ’ ὀρθὰ κοφτὰ
πῶς δὲν ἐρχομαι σ’ αὐτὰ,
κὶ ἔταν ἕνα δῶ σανιδι μ’ ἀγριὰθ στικωμένο
γιαμὰ λέω τῆς Κορώνης : ἔγε με παρητημένο.

Γιὰ σκινδιὰς δὲν ἔκανε κὶ ἐμὲ τὸ ροικιὸ μου
κὶ οἱ Κορδονάτοι τῆμαθαν αὐτὸ τὸ ροικιὸ μου,
καὶ μάλις ἔλθῃ μῆνυμα σ’ ἐμὲν ἀπ’ τὴν Αὐλὴ
σκηίνεται τῶν σκινδιῶν ἡ παλασθὴ Μαφρία,
καὶ τότε μένω, τζόγικις μου, μὰ τζόγικι ‘στὴ Βουλὴ
κὶ ἀντιπολιτευόμενος μὲ πλειονοψηφία.

‘Στὸν κόσμῳ καὶ σὰν κὶ αὐτὸ ποτὲ μου δὲν ἐγνώρισα...
καλῶς σὲ ‘βρήκα, Κέρκυρα... σὶα καὶ καλῶς ὄρισα.

Νὰ κὶ ὁ Ζαήμιος προσφῶνῶν τὸν Καλαβρῶταν τὸ κοινόν.

‘Ερχομαι ‘στὸ Καλαβρῶτα λιγὰκι ν’ ἀναπνεύσω
κὶ ὀλίγας λέξεις σκέπτομαι νὰ διακινδυνεύσω
πρὸς ἐπιστῶρηνσι ἀπλῆν τσοῦταν γεγονότων
κὶ ἀνακροτῶν καὶ στάσεων κατὰ τῶν καθεστῶτων.
‘Ὅλοι μὲ λέγουν σιγῶν, ἀλλ’ ὁ καθένας ξέρει
πῶς ἡ σιγὴ συχνότατα πρῶθυπουργιάν φέρει.

‘Εγὼ πολὺ συνέδραμα τὸν Κόντε τὸν Γεωργάκη,
ἀδικῶς ὅμως ἔπεσε κὶ ἐκείνος σὲ λιγὰκι,
κὶ εἰς πένθος καὶ τὸ κόμμα του κὶ ἐμένα κατεβύθησε,
συμβουθόντος δὲ κὶ ἐμοῦ τὸν Ράλλην ἐβούθησε,
κὶ ἔγινε μίξις κὶ ἔνωσις ἀστοιγῶτικῆς φύσεως
τῆς Ἀντιπολιτεῦσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Κὶ ὁ σκινδιὰς ὁ θεῖος μου μεγάλως ἐπικράνηθι,
καὶ μὲς ‘στὰ τριαντάφυλλα τῆς Κιφισοῦσας καὶ τάνθη
τὰ μονοκυτλήδονα καὶ τὰ διμοκυτλήδονα
μοῦσκαν φίλοι σουβαρὶ τραπέζι σουβαρὶ
τ’ Ἀγ-Γιαννου τοῦ Ριγανῶ, ποῦ βγάζουνε τὸν κληθῶνα
καὶ πέρουν, ὅπως ξέρετε, τὰμυλιθο νερὸ.

Πότε καὶ πότε σιγαλὰ προπόσει ‘μουμουρίζω
καὶ τρώγοντες καὶ πίνοντες τὴν Ἄρτα φοβερίζω,
κὶ ἔλεγχν γὰρ τὸ κόμμα μὰς πῶς πάντοτε καὶ τῶρα
μυστηριώδης φαίνεται Σχολὴ τοῦ Πυθαγόρα.

‘Ἄλλα δὲν ἔχω νὰ σὰς πῶ, καὶ κόμετὲ μου τόπον
ἀπὸ τῆς προσφάνησεως ν’ ἀνακαυθῶ τὸν κόπον.

‘Αἶγα λόγια κὶ ἐγὼ γοῖζῶ ‘στὸν Καμπούργουλο τὸν τάφο.

Φίλοι παλαιοὶ τὸν κλάψανε τὸν ἀκριβὸ μὰς φίλο,
ποῦ τόσους ἐμεγάλωσε μὲ τὸ μικρὸ τοῦ φύλλο,
καὶ θλιβερὰ τραγούδησαν μὲ μῆτιχ βαρκαλιωμένα
πατριδες καὶ νεύτητες, τραγούδιχα περασμένα.

Μ’ ἐνόθημπεσε ἀξέχαστες ἐπλήσαν τὸ στόμα,
ποῦ τῆς Ἀθῆνας τάκκο χαιμελοῦσε σκάμμα,
καὶ μούσαις τοῦ παλαιοῦ καιοῦ, μούσαις ληθημονιμένας
τὸν ἔρασαν μὲ δάκρυα καὶ δάκρυα μαρομμμένας.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ’ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τάδε πρὸς ἄλλο τὸ κοινόν ὁ Φωστὸς κηρύττει...
εἰς τὸ Φωτίου τρέξετε τοῦ τραπεζομασίτη,
κὶ ὅπως λαχέων ἀριθμοῦς ἀπ’ τὸν Φωτίου πάρη
μονάχα μὲ δραχμῆς ἕκτω τὸ κέρδος σιγουράζει,
καὶ χίλιας τόσας κέρδισε τοῖς μετρητοῖς ἀκόπως
κὶ ὁ τυχερὸς μὰς ἔμπροσ, ὁ ρέκτης Χαροκόπος.
Πολλοὶ φοραῖς σὰς τῶπαμε προφορικῶς κὶ ἐν στίχοις
πῶς ὁ Φωτίου φαίνεται πρῶτο παιδί τῆς τύχης.

Τὴν Εὐριπίδου Μῆδειαν μετέφρασαν ἀρίστως
ὁ πολυδιδῶνα λόγιος, ὁ Χρῆστος Χατζήχρηστος.

Καὶ τὴν Ἐκάβην ἀριστα μετέφρασαν ἐπίσης
ὁ Κώστας Λαπαρᾶς, γιὰ τὸν καὶ μισοσλήπτο φύσις.